

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Af BIBELSKE PRÆDIKENER (1816)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 252.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670058984320/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

BIBELSKE PRÆDIKENER.

DA Grundtvig i Sommeren 1813 sluttede sin Virksomhed som Kapellan i Udby, var det hans inderlige Attraa at blive Præst i København, fordi han følte, at hans store Forsøg paa at genoplive den gammeldags lutherske Kristendom maatte gøres netop dér, hvor hans gejstlige Modstandere havde deres Hovedlejr. Men det viste sig umuligt for ham at opnaa noget Embede i Hovedstaden, da Københavns Præsteskab ikke ønskede at have ham iblandt sig. Han maatte derfor nøjes med at præke i Ny og Næ i de Kirker, hvis Præster var taalsomme nok til at overlade ham deres Prækestol. Men ogsaa denne Adgang til at forkynde Guds Ord blev efterhaanden indsnævret og næsten spærret for ham, især efter at hans Tale ved Præstemødet i Roskilde den 6. Oktober 1814, »om Polemik og Tolerance eller om Tvist og Taale«, havde paa draget ham en alvorlig Irettesættelse af Biskop Münter. Fra den Tid af var det kun Præsten Frechland ved Frederiksberg Kirke, som vilde og turde overlade ham sin Prækestol; og her talte Grundtvig da adskillige Gange i det følgende Aar. Men tilsidst indsaa han det haabløse ved denne Stilling, og efter en Præken paa 2. Juledag udtalte han højtidelig det Forsæt: herefter ikke mere at ville tage Ordet fra nogen Prækestol i København, før han var lovlig kaldet dertil ved Kongens Udnævnelse.

Ifølge hans Opskrift lød denne Erklæring saaledes¹:

»Kristne! I, som have hørt Guds Ord fra min Tunge, til eder haver jeg endnu et Ord at sige i Dag, et trodsende eller larmende, ei i Stolthed eller Vrede, men høitideligt, stille og væmodigt, i Herrens sagtmødige Frygt og Hans Aands Kraft. I de sidst forløbne trende Aar har jeg, saa ofte det tilfodes mig, forkyndt Guds Ord saabenbarlig her og i Hovedstadens Kirker. Min Samvittighed vidner med mig, at jeg haver forkyndet Ordet under Kamp og Bøn og Guds Paakaldelse, saa rent og uforsket, som et skrobeligt Menneske, der troer særlig og levende paa den Hellige Skrifs Ufeilbarhed i Mening og Ord, det med Guds Naade og den Hellig-Aands Bistand formaaer. Jeg haver aldrig bedet eder at troe mig, men jeg haver stræbt at overtale eder til at troe Gud og Hans Ord, til i eders Saligheds Sag

¹ Meddeelt i Dansk Kirke-tidende 1875. Spalte 477 ff.